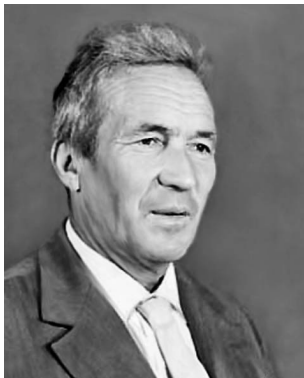

В. П. Моторний

Колмогоров Андрій Миколайович

КОЛМОГОРОВ Андрій Миколайович (Колмогоров Андрей Николаевич; 12(25). 04. 1903, м. Тамбов, Росія – 20. 10. 1987, Москва) – російський математик. Доктор фізико-математичних наук (1935, без захисту дис.), професор (1930), академік АН СРСР (1939), АПН СРСР (1963). Герой Соц. Праці (1963). Сталін. (1941), Ленін. (1965), Бальцанів. міжнар. (1962), ім. П. Чебишева (1951) та М. Лобачевського (1987) АН СРСР премії. Державні нагороди СРСР (7 орденів Леніна). Закін. Моск. університет (1925), де після навч. в аспірантурі й працював: від 1931 – проф., 1933–39 та 1950–53 – директор НДІ математики і механіки, 1935–66 – завідувач кафедри теорії ймовірностей, 1966–76 – зав. лаб. ймовірностей і статист. методів, 1976–79 – завідувач кафедри матем. статистики, 1980–87 – завідувач кафедри матем. логіки. Засн. (1946) лаб. атмосфер. турбулентності Інституту теор. фізики АН СРСР (Москва). 1939–42 – академік-секр. Відділ. фіз.-мат. наук АН СРСР. Головний редактор журналу «Теория вероятностей и ее применение» (від 1956), співзасн. (разом з [І. Кікоїнім](#)) ж. «Квант» (1970). Член низки іноз. академій і наук. т-в. Від 1994 за видатні результати в галузі математики Президія РАН присуджує премію його імені. Наук. інтереси К.: теорія функцій, матем. логіка, заг. топологія, теорія динаміч. систем і класична механіка, теорія інформації, теорія складності об'єктів, теорія ймовірності (роботи К. були фундаментом для багатьох її розділів), шкіль. і вища матем. освіта, прикладні науки (геологія, металургія, біологія, генетика) та ін. Під керівництвом К. створ. низку підручників для заг.-осв. шкіл з геометрії, алгебри та основ аналізу, які неодноразово перевидавали. Серед учнів – академік РАН [В. Арнольд](#), [І. Гельфанд](#) (обидва народилися в Україні), [С. Нікольський](#) (навч. і деякий час працював у Дніпроп. університеті), академік РАН і НАНУ [В. Михалевич](#), академік НАНУ Б. Гнеденко та [В. Корольок](#). У 1930-х рр. у Дніпроп. університеті регулярно читав лекції з

функціонал. аналізу, які сприяли розвитку в наук. дослідж., що стосуються теорії функцій; 1937 організував наук. семінар з теорії наближень, який діє й нині.

Основні праці

Основные понятия теории вероятностей. 2-е изд. 1974; Элементы теории функций и функционального анализа. 4-е изд. 1976 (співавт.); Введение в теорию вероятностей. 1982; Теория вероятностей и математическая статистика. 1986; Теория информации и теория алгоритмов. 1987; О профессии математика. 1988; Математика – наука и профессия. 1988 (усі – Москва).

Рекомендована література

1. Явление чрезвычайное. Книга о Колмогорове. 1999;
2. Колмогоров. Юбилейное издание в 3-х книгах. 2003;
3. Колмогоров в воспоминаниях учеников: Сб. ст. 2006 (усі – Москва).

Бібліографічний опис:

Колмогоров Андрій Миколайович / В. П. Моторний // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-4123>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).